

N.B. Kağıt kalmamış
Bloknotta mektup
Bu yüzden karışık oldu.

İzmir 15/3/1977

Benim vefakar ve cefakar kardeşim Pirayeciğim,
Hakkın var.. Sanırım galeyana geldiği zaman muhatabı oyalayacak satırlar yazabiliyorum.. Hele sizler.. Hayatta kuvvetle bağlandığım yegane kimselersiniz.. Büyükada'dan kopup İstanbul ile ve ilk insan müsadifem evvela Fifi sonra sensin.. Diğer tanıdıklarım hayatıma çok sonradan daldılar ve bittabi sizler kadar bana yakınlaşamadılar bir ahbap, bir dost hüviyetini taşıdılar.. Bir kardeş yakınlığını gördüğüm ve kendilerine gösterdiğim kimselersiniz... Bizleri birbirimize neler bağlıyor değil mi? Damadım, eksik olmasın, senelerden beri abone olduğum iki ecnebi mecmuasını benden esirgemedi. Muntazaman beni abone ediyor.. İçlerinde pek çok felsefi ve güzel düşünceler var.. Heyhat! Bunları kime anlatayım, hiçbiri anlamaz.. Seninle muhabereden büyük bir mahzuziyet duydum. Böyle düşüncelerine uyabildiğine göre okuduklarımı sana iletirim. Hiç olmazsa böylece görüş teatisi yaparız. Meşhur pırasa çorbam da bu mecmuaların birinde idi. Tecrübe ettim ve istifadeli buldum. Hoşuna gitmesi beni de sevindirdi.
Ne mutlu sana Pirayem.. Allah nasip etsin ve yakında torun çocuğunu da senin kucağında görelim inşallah... Tabiat sevgisi güzel bir şey.. Emekli olduğum zaman, çok eskiden beri hayalimi süsleyen 2 odalı bir salonlu ve küçücük bahçeli bir ev edineyim diye düşünürdüm. Olmadı.. Kamil üç yaşında iken bir gün bana: "Anneanne babaanneme şoför, otomobil vermişler senin otomobilin neden yok diye bir soru sordu. Cevabım da "Evladım ben daha ihtiyar olmadım. Dizlerim de babaannen gibi ağrımıyor. İhtiyar olursam sen bana küçücük bir ev alırsın bahçesi olur tavuk, tavşan alırım bakarım böyle şeyler otomobilden daha çok hoşuma gider" oldu. Bilmem bu tesirle mi yoksa cidden sevdiği için mi, bugün Kamil'in tasavvuru mimar, mühendis olmaya çalışmak.. İnşallah fikrini değiştirmez.. O değil mi(?) annem Şevket Hanım benim için saksılarda karanfil, şebboy, katmerli sardunyalı yetiştirir ve her sabah işe giderken yakama takmak üzere mini mini bir çiçek verirdi. Ben de tabiat aşığıyım.
Merhum Ertan'ı çok iyi takdir etmişsin.. Yedi çocuğun içinde bana içten bağlanan bir tek o vardı. Lebni ve Hamit patırtı kopardıkları sonunda kabak benim başıma patladığı zaman, ruhu şad olsun bana: "Yengeciğim madem ki sizden ayrılıyorsa benim evim size açık başımızda bir büyük olarak bulunmanız beni de Gülден'i (karısı Gülден) de sonsuz sevindirecek" demişti. Hatırnaz, terbiyeli ve nazik idi. Erkek bir evlattan mahrum kalmış gibi üzüldüm. Günlerce aklımdan çıkmadı ve yüzüm üzüntüden büsbütün kırıştı ve çöktü. Allah gani, gani rahmet etsin Fifi'ye bildirmedim, büsbütün üzülür diye düşündüm. Bir arada olsaydık çok güzel anlaşırdık. Sana misafir gelmek evde kalmak isterdim fakat hem evin dar hem de Fifi'yi gücendirmek ihtimali olduğu için bunu kuvveden fiile çıkarmazdım. Kardeşimizin bu huyu malum.. Laf aramızda Fahr(?) ablaya epeyce sıkıntı çektirdi bu babda... Mamafih bahsettiğim mecmuaların birinde kendisine sorulan hastalık-çeşitli- hakkındaki suallere gayet usturlu cevaplar veren bir doktor Vachet var. Doktorlukla ilgili pek çok şeyi de ondan öğreniyorum tahsil zamanımdaki edindiğim tecrübelerle eğlenceye bir işe yarıyor bunlar...

Arka sayfa

Lebni'yi dün İsviçre'ye doğru yola çıkardık.. Üç beş sene evvel sağ elini cama çarpmış ve Tendumlara kadar el üstü yaralanmıştı. Tedavi ettiler sinirleri bağladılar fakat 40 yaşından sonra parmak ucu sinirleri kadınlarda zayıflamış. Lebni kırkı beklemeden bu sinir bozukluğuna uğradı, ve sağ kolu omuzdan itibaren uyuşmaya ağrımaya başladı. Buradaki doktorlar bilekten sinir ameliyatı geçirmesini tavsiye ettiler. Cesaret edemedi bir de İsviçre'de göstereyim dedi, gitti. Mart sonuna doğru oğullarıyla beraber döner inşallah.. Çocukların paskalya tatilleri var. Melike ile yalnız kaldık. Peder de bir hafta sonra karısına mülaki olacakmış... İki dairesel evin bakımı çok zor.. Bir sene ziyaret ettiğiniz apartmanın bu defa 5 numerosunda Lebni 3 numerosunda da ben oturuyorum. Mutfak işi, köpek Tommy'nin ikamet ve bakımı, çamaşır işlerinin görülmesi benim katımda yapılıyor işçi muhakkak lazım. Köylü dediğimiz meşhur bir yalancı, dedikoducu ve çarıklı erkan-ı harp çıktı. Def ettik. Bu arada aşçı Ahmet hastalandı. Benim katın hizmeti bana kaldı. Bir hafta mücadele ile vakit geçirdim. Şimdi Ahmet döndü eskiden bizde bulunan şişko Hinerye(?) Hanım da geldi. Dünden beri rahat bir nefes alabiliyorum. Dün Fahr(?) abladan bir mektup geldi. Fifi sinirler içinde imiş zavallı kardeşim hala rahat bir hayata sahip olamadı. Fahr de iyi imiş ayakları ağrıyormuş sitem ediyor, gelseydin Fifi'nin sinirleri biraz yatışırdı diyor. Benim huyumu bilmiyorlar galiba.. Ben mecbur olmadıkça kimseyi rahatsız etmek istemem. Fifi son mektubunda vedadan sonra: "İnşallah yaza Çamlıca'da görüşürüz" diyor. Ben de sıkıntıda üzüntüde misafir istemiyor galiba diye düşündüm. Şubat içinde Lebni İstanbul'a göndermeye kalktı beni reddettim. Sadiye'ye de gitmek istemedim. Üç odalı evde otururken birini bana tahsis ediyorlardı. İki odalıya çıkınca küçük kızın yatağını ikram ettiler. Şimdi yine üç odalıda oturuyorlar fakat anneleri yanlarında.. Davet ettiler icabet edemedim. Kızları Pınar on iki yaşına geldi. Kanepelerde yatacak yaşta değil neden onu tedirgin edeyim değil mi? Ucuz bir pansiyon aradım onu da bulamadım. Velhasıl bizim seyahat şimdilik kaldı. Galiba nisanın on beşine doğru kısmet ise gelirim. Çocukların dönüşünü beklemek mecburiyetindeyim. İşte böyle sultanım.. Sen de vaktin olup, canın da istediği zaman bana mektup yaz. Her şey ile ilgili bir zorun olursa bana bildir belki yararım dokunur. Başta Suzan, Mehmet, Mehmet Ali, Kenanım -görürsen Nurhayatım- hepsine kucak kucak sevgiler başta sen onları da kucaklar, gözlerinizden öperim.

Leman

Sevgili İzgenim, Teyzeye bu ne lütufkâr iltifat! İzmir'de bir Çekoslovak ahababım vardı. Şimdi 4 kızı ile Amerikada çocukların hepsi tahsilli. En küçüğü ki doktorluk tahsil ediyor. Ondan aldığım bir mektupta da kendisi bana: "you are a special person" diyor daha bir sürü iltifatkâr sözler sarfediyor. Uzak diyarlara annesi henüz alışmamış. Gerek mektupla gerek Fransızca mecmualar göndererek onu teselli ettiğim için kızların dördü de bana çok yakınlık gösteriyorlar. Senin ağzından medih edildiğimi duymak koltuklarımı kabarttı. Sana hem eş, ana ve gelin olarak çok kıymet veririm. Gözümde itibarın bir kat daha arttı. Sağ olun. Yer kalmadı yazacak. Melike Türkçe-yabancı kelime ezberliyor. ayrıntılar'a Teferruat yerine feferruat diyip duruyor. Çocuk iken fasulyeye de fafulye derdi. 4 cü sınıf epeyce zor yavrum iyi çalışıyor. İnşallah takıntısız geçecek. 4. cü sınıfta "Pi" bilmem nesi 0,14 diye bir şeyleri annesi ile yaptı, evvelki gün.. Çapı daha π bilmem nesi şaştım kaldım. Benim hesaba öteden beri aklım ermez. Bu defa büsbütün pusulayı şaşırdım. Neyse yakında görüşürüz inşallah sevimli ve zekâ fışkıran gözlerinden öperim evladım.

Leman